

„Fotbal není záležitostí života a smrti. Je mnohem důležitější. “

Bill Shankly, trenér Liverpoolu v letech 1959-1974

70 let fotbalového klubu FK Lužkovice-Želechovice

Z HISTORIE FK LUŽKOVICE (Původní název SK Lužkovice)

Založení klubu

Dne 20. června 1943 se sešla mládež z Lužkovic v cukrárně v Želechovicích, kde se usnesli vyzvat starší a zkušenější občany Lužkovic k založení sportovního klubu v Lužkovících, protože v okolních obcích takové kluby úspěšně fungovaly.

Pro tuto myšlenku se vyjádřili tito stoupenci sportu: Jan Šimera, Stanislav Otépka, Miroslav Ševčík, Petr a Josef Malaníkové, Vladislav Polepil, Evžen Trunkát, Josef Ždanov, Miroslav a Jan Bobálové, Alois Pavela, Miroslav Machovský, Jaroslav Dziedzic a pánové Ušela a Planka .

Většina z těchto iniciátorů byla zaregistrována ve SK Želechovice.

U Lužkovických příznivců našli pochopení, zvláště pak u pana Stanislava Otěpky staršího a Aloise Ševčíka. Ti jednali okamžitě a již na 21. června 1943 svolali poradu v hospodě "U Ptáčků". Po dlouhé a bouřlivé debatě bylo rozhodnuto založit SK Lužkovice.

Byl zvolen výbor ve složení:

Stanislav Otépka starší	předseda
Alois Ševčík	I. místopředseda
Matěj Richter	II. místopředseda
Jan Šimera	tajemník
Leopold Vyorálek	pokladník
František Albert	náčelník
Jaroslav Dziedzic	správce
František Polepil	matrikář
Josef Kionka	vzdělávatel
Jan Kalenda	I. revizor účtů
Alois Janoušek	II. revizor účtů

Výbor ihned začal aktivně pracovat a již v dalším týdnu pozvali členové na svou schůzi tajemníka HHFŽ (Hameleho hanácké župy fotbalové) pana Peterače, který seznámil přítomné s podmínkami přijetí a zaregistrování nově založeného SK Lužkovice. Upozornil na příliš krátkou dobu na vyřízení formalit, aby byl SK Lužkovice přihlášen do soutěžního ročníku 1943-1944. Tím teprve začaly starosti nově založeného klubu. Sousední SK Želechovice odmítly zapůjčení hřiště a tak musel výbor řešit tento ožehavý problém ihned. Byla svolána obecní rada v čele se starostou panem Josefem Slovákem a ta rozhodla vyčlenit k tomuto účelu pozemek na "Ocasově". Další části pozemků věnovali sedláci p. Alois Ševčík a Bohumil Bobál.

Byla provedena finanční sbírka mezi občany Lužkovic na provoz klubu.

Základní kapitál činil 8 285,20 Kč.

Po vyměření hřiště geometrem byly postaveny branky a dřevěné kabiny za odborného dohledu stolařského mistra pana Balajky.

Jelikož obecní, ani od soukromníků získané pozemky nebyly možné v původním stavu využít, bylo nutno plochu upravit. Toto proběhlo za velkého nadšení lidí z celých Lužkovic. Největší podíl na celkové ploše však měli rolníci, kteří zapůjčili koně a nářadí. Byli to pánové Alois Ševčík, Vladislav

Polepil, Josef Ušela, Jan Richter, Josef Malaník. Díky elánu většiny obyvatel Lužkovic vznikla pěkná travnatá plocha, která slouží dodnes. Již brzy se na ní odehrály první fotbalová utkání.

Pan Josef Ušela oře, v klobouku napravo je místopředseda Alois Ševčík

Po vybudování hrací plochy bylo zapotřebí zabezpečit fotbalový oddíl hlavně materiálově. Na žádost klubu a osobní intervenci tajemníka pana Jana Šimery darovali nám SK Letná 10 dresů, 11 párů štulpen a SK Baťa 11 dresů a 12 trenýrek. Dále pan Otépka daroval látku na ušití dresů a pan Kovařík daroval vzorně vybavenou lékárníčku.

Dne 12.7.1943 zažádal klub o zařazení do mistrovské soutěže.

Dne 15.7.1943 podal klub oficiální žádost o uvolnění hráčů z SK Želechovic, kteří byli občany Lužkovic. Jednalo se o hráče: Alberta Františka, Polepila Vladislava, Jaška Josefa, Malaníka Petra, Ševčíka Josefa, Jaška Karla, Štalmacha Miroslava, Rokytu Oldřicha, Ševčíka Miroslava, Polepila Zdeňka, Bobála Jana, Březíka Františka a Otěpku Stanislava. Byla to prakticky kompletní jedenáctka. Jelikož SK Želechovice na tuto žádost odmítl přistoupit, bylo nutno nějakým způsobem tým doplnit. Proto u nás byli zaregistrováni mladí kluci ze Zádveřic a Lípy.

Dne 12.8.1943 byl SK přihlášen do Fotbalového svazu.

Prvním zápasem nově vzniklého SK byl přátelský zápas s SK Vizovice na našem hřišti za početné návštěvy diváků. Naši hráči prohráli s daleko zkušenějším soupeřem 3:5. Ukázali všem, že jsou správnou cestou a že se mohou výkonnostně srovnávat s ostatními soupeři.

Po osobním jednání předsedy SK pana Otěpky u předsedy HHŽF (Hameleho hanácká župa fotbalová) pana Hameleho byl SK Lužkovice zařazen do II. třídy pro soutěžní ročník 1943-1944.

V této třídě, která čítala 14 účastníků, byli našimi soupeři následující oddíly: Hvozdná, Mladcová, Březnice, Lukov, Bohuslavice, Vizovice, Racková, Březová, Trnava, Vlčková, Hostišová, Jaroslavice, Štípa.

V podzimní části ročníku 1943-1944 sehrálo naše družstvo 10 zápasů, ve kterých 4x zvítězilo, 3x remizovalo a 3x prohrálo. V neúplné tabulce se umístilo na 5. místě se ziskem 11 bodů (tehdy byly za vítězství jen 2 body).

V průběhu podzimní části postupně docházelo k dohodě s SK Želechovice, které do našeho SK uvolňoval hráče – obyvatele Lužkovic.

Zápasy tohoto soutěžního ročníku odehráli následující hráči:

Králík, Kabelík, Javorek, Ševčík J., Minol, Koranda, Otépk, Ševčík M., Kříž, Mezík, Polepil VI., Bobál Fr., Běhal, Šala, Berousek, Baumann, Albert, Kolář a Haváček. Trenérem mužstva byl pan Koranda.

Je škoda, že se v kronikách neobjevují tabulky soutěží, abychom měli přehled o umístění jednotlivých mužstev.

Domácí hráči v pruhovaných dresech v derby s SK Želechovice

Ne všechno vždy fungovalo stoprocentně v nově vytvořeném klubu. Konkurenční napětí mezi předsedou panem Otépkou a I. místopředsedou panem Ševčíkem vyústilo demisí pana Ševčíka na I. Valné hromadě 25. ledna 1944. Na základě toho, požádala paní Ševčíková jako spolumajitelka pozemku na "Ocasově" o vrácení používaného pozemku na hřišti a uvedení do původního stavu a to prostřednictvím právního zástupce.

Výbor SK vyslal k jednání komisi členů výboru ve složení p. Bobál Jan, Bobál Bohuslav, Šimera Jan, Kalenda Jan a Kijonka Josef. Veškeré snahy o dohodu skončily neúspěchem.

Spor o navrácení pronajatého pozemku skončil až u soudu ve Zlíně smírem. SK se musel zavázat, že zřídí síť za brankami, zaplatí soudní vynálohy a zaplatí každoročně dva provázky v obci jako odškodné za ušlé seno.

Na I. Valné hromadě, která se konala 25. ledna 1944, byl přijat za člena SK také starosta obce p. Jan Slovák, čímž se členská základna rozšířila na 120 členů.

Dále bylo docíleno dohody o spolupráci mezi SK Želechovice a SK Lužkovice, což podpisy stvrdili za SK Želechovice předseda p. Dosoudil a za náš SK předseda p. Otépk.

Na nově vybudovaném hřišti se v rámci slavnostního otevření představil soupeř nadmíru zdatný a to ligový SK Baťa Zlín.

Zápas skončil výhrou SK Baťa 7:2, když branky hostů dali: Bartonec 2, Res 2, Zeisberger, Humpál a Sobotka po 1.

Za naše hráče skórovali: Březík Fr. a Haváček St. Po 1.

Pro žijící pamětníky uvádíme sestavy mužstev:

SK Baťa Zlín:

Jordák, Šindelář, Novák, Kulich, Dupal, Riedl, Zeisberger, Humpál, Res, Sobotka a Bartonec

SK Lužkovice:

Králík, Grác, Diviš, Krumpolc, Ševčík J., Bobál, Javorek, Polepil, Ševčík M., Březík Fr. a Haváček.

Na hřišti se sešlo několik stovek diváků, kteří byli nadšeni výbornou úrovní předvedeného zápasu a organizací celé akce.

Zápasu byl přítomen pan Hamele, předseda Hameleho hanácké župy fotbalové, který při projevu schválil založení sportovního klubu a zároveň potvrdil zaregistrování klubu.

Mužstvo bylo zařazeno do IV. třídy mistrovské soutěže svými výkony přičinilo o postup v každé sezóně o třídu výš. Na zápasy se jezdilo nákladním autem na dřevoplyn pana Rudolfa Kovaříka, někdy i návozech s koňským potahem. Postupně byla utvořena mužstva dorostenců a žáků, která hrála rovněž mistrovské soutěže v rámci okresu Zlín – venkov.

Záběr na část hřiště s dřevěnými kabinami při utkání I. A třídy

V sezóně 1944-1945 se kvůli válečnému stavu a také totálnímu nasazení mnoha hráčů na nucené práce zrušily všechny mistrovské soutěže. Po dohodě oddílů byly sehrány jen přátelské zápasy vždy dle současného stavu.

I v tomto těžkém období se zápasy hrávaly před velmi početnými návštěvami diváků, kteří se již brzy dočkali konce války.

II. Valná hromada se konala 5. července 1945 v sále v hospodě paní Ptáčkové, které se zúčastnilo 110 členů.

Ze zprávy pokladníka pana Františka Ušely se přítomní dozvěděli, jak SK hospodařil.

Příjem do pokladny činil: 42097 Kč

Výdaje činily: 32952 Kč

Zůstatek na hotovosti činil: 9145 Kč

Byl zvolen první poválečný výbor ve složení:

Stanislav Otépka	předseda
Matěj Richter	I. místopředseda
Bohuslav Bobál	II. místopředseda
František Polepil	sekretář
František Albert	náčelník
Josef Nášel	pokladník
František Balajka	správce majetku
Miroslav Štalmach	matrikář
František Pivoda	trenér
Jan Kalenda	revizor účtů
Stanislav Machovský	hospodář
Ladislav Polepil	kapitán mužstva
František Březík	zapisovatel
František Malaník	člen výboru
František Ušela	člen výboru
Rudolf Richter	člen výboru
Petr Malaník	člen výboru
Petr Bobál	člen výboru

Všichni přítomní se zavázali, že budou nápomocni při žňových pracích, které se kvapem blížily.

Na podzim 1945 byl zahájen nový poválečný ročník soutěže 1945-1946. Po skončení toho ročníku skončilo mužstvo SL Lužkovice na 2. místě za SK Zlínské Paseky. Jako 2 klub v tabulce jsme museli sehrát kvalifikační zápas s SK Mařatice. V prvním zápase jsme v Mařaticích remizovali 3:3, v domácím odvetném utkání jsme zvítězili vysoko 4:1 a zajistili si tak postup do I. B třídy HHŽF.

Zde se ukázal oprávněný postup lepšího mužstva a vlastně malý zázrak, když teprve před dvěma roky založený fotbalový klub se dokázal probojovat do I. B třídy.

Ještě většího úspěchu dosáhlo mužstvo SK Lužkovice v dalším ročníku soutěže v sezóně 1946-1947, když postoupilo do I. A třídy.

Zde je již čekalo mnoho soupeřů zvučných jmen, např.: Valašské Meziříčí, Hluk, Holešov, Hulín, Uherský Brod, Staré Město, Slovácká Slavia, Kroměříž, Malenovice apod.

Postup si vybojovali tito hráči:

Haváček, Krumpolc, Polepil, Otépka, Žádný, Ševčík J., Ševčík M., Bobál, Březík, Běhal, Grác, Javorek, Diviš, Kratina, Jašek a Onderek.

Účastník I. A třídy v roce 1947

V soutěžním ročníku 1946-1947 si vedl velmi úspěšně i dorost FK Lužkovice, který se stal přeborníkem okresu Zlín-venkov.

Mužstvo, které vedl pan Miroslav Štalmach, hrávalo v sestavě:

František Slovák, Jaroslav Šarman, Rostislav Jašek, Antonín Husička, Oldřich Vyorálek, Stanislav Březík, František Malaník, Josef Malaník, Jaroslav Krajča, Alois Velísek, Miroslav Filka aj.

Většina z těchto hráčů se později úspěšně prezentovala v mužstvu dospělých.

Dorost SK Lužkovice přeborník okresu Zlín-venkov

V Lužkovicích se nežilo jen fotbalem. Pro zajištění finančních prostředků pořádali sportovci taneční zábavy, karnevaly, pomlázkové zábavy. Organizovány byly také zájezdy na Slovensko do Zohoru, nebo na severní Moravu do Širokého Brodu, kde byly také odehrány přátelské zápasy s místními soupeři.

Sportovci rovněž spolupracovali s hasiči Lužkovic a pořádali na hřišti různé soutěže a zábavné akce k pobavení občanů Lužkovic.

V roce 1954 byl založen hokejový oddíl a hřiště bylo v zimě využíváno jako kluziště pro hráče ledního hokeje, tak i pro bruslení veřejnosti.

V roce 1960 došlo v integračním procesu sloučení obcí Želechovice a Lužkovice a tím byly zároveň sloučeny i oba fotbalové kluby. Pod názvem TJ Sokol Želechovice-Lužkovice a později TJ Sokol Želechovice byla zahájena činnost nově utvořeného fotbalového oddílu, který jako jiné oddíly spadl pod jednotné vedení hlavního výboru TJ Sokol. Tato situace trvala do roku 1990, kdy se fotbalový oddíl osamostatnil a ze svazku TJ Sokol Želechovice odstoupil. Nejdříve hrál pod názvem SK Podřevnicko, později se přejmenoval na FK Lužkovice. V letošním roce 2013 došlo k přejmenování klubu na FK Lužkovice-Želechovice.

Významným rokem v historii fotbalového klubu byl rok 1974, kdy se započalo se stavbou zděných šaten, která byla také úspěšně dokončena a slouží nám dodnes.

Povodeň 1987

V roce 1987 postihla naši obec velká přírodní katastrofa. Po dlouhých deštích zaplavila říčka Dřevnice mnoho obytných domů a způsobila velké hmotné škody. Fotbalové hřiště bylo prakticky zničeno, dřevěné šatny zůstaly stát na hřišti napříč pouze díky elektrickému kabelu, který ji poutal ke zděné budově i tak však byly zcela zdevastovány. Ale tato katastrofa jako by nastartovala členy fotbalového klubu k novému, slavnému začátku. Ručně naložili téměř třicet nákladních automobilů nánosů bahna, větví a šterku. Dřevěné kabiny byly rozebrány a nebýt fotografií, nikdo by nevěřil, že fotbalové hřiště

bylo téměř zničeno. Na místě dřevěných, historických šaten vyrostla nová budova, v které vznikl vyhlášený Sportklub s hospůdkou oblíbenou v širokém okolí. Byly zbudovány tribuny a hlavně pódium s taneční plochou, která slouží k mnohým kulturním akcím. Areál hřiště se tak stal jedním z nejvýznamnějších sportovních, kulturních a společenských center v našich obcích.

Stavba Sportklubu

Ale i dnešní funkcionáři se nemusí před svými předky stydět. I přes čím dál větší potíže se získáváním finančních prostředků je areál udržován ve velmi dobrém stavu. Jak se sami můžete přesvědčit, došlo k velkým opravám šaten, dobudování zábavového centra, k opravě víceúčelové sportovní a taneční plochy.

Je úspěšná i sportovní činnost a práce s mládeží. Výbor se nežene za postupy do vyšších soutěží za každou cenu, ale má zájem, aby se v našem krásném areálu mohlo vyžívat co nejvíce zájemců. Snaží se pracovat s vlastními odchovanci. O tom, že je tato cesta správná, svědčí návštěvy na fotbalová utkání, které by nám mohly závidět divizní i některé druholigové týmy a hojná účast na kulturních akcích.

Na závěr je třeba vzpomenout a poděkovat všem, kteří byli u zrodu našeho fotbalového klubu, všem, kteří jakkoli pomohli při jeho budování a činnosti a dnes již nejsou mezi námi. Bylo jich mnoho. A věříme, že i dnes najdou své následovníky, abychom další výročí mohli slavit ještě slavněji a úspěšněji.

Vážení přátelé!

Zdravím srdečně vás všechny, kteří čtete tyto řádky. K historii bylo řečeno mnohé, jistě však ne úplně vše. Jednak nemáme tolik prostoru, ale i čas je nemilosrdný a ne všechny události jsou zaznamenány a odcházejí postupně s těmi, kteří tuto naši historii tvořili a tvoří. I já bych vám toho chtěl říct hodně. A hlavně je velká spousta lidí, kterým bych chtěl za sebe i za klub za jejich práci poděkovat. Je také mnoho lidí, kteří by si zasloužili zvláštní poděkování, protože jejich zásluhy a práce byly něčím výjimečné. Ale jistě pochopíte, když nebudu jmenovat nikoho. Mohl bych tak při své nedokonalosti, ublížit těm, na které bych pozapomněl. Děkuji tedy všem. Všem, kdo se jakkoli zasloužili o to, že se tady opět scházíme na takovém krásném a nebojím se těch velkých slov, na téměř posvátném místě.

Vždyť mnozí z nás zde prožili obrovský kus svého života a ti, kteří zde s námi již nejsou, se sem ve svých vzpomínkách vraceli i ve chvílích posledních.

Fotbal samozřejmě není důležitější než život. Ale pro nás je jeho významnou součástí. Věřte, že se svými kolegy letošní oslavy nepřipravujeme proto, abychom se nějak zviditelnili, ale abychom vzpomněli zásluh našich předchůdců, abychom se v areálu našeho hřiště setkali s co největším počtem našich přátel a spoluobčanů a abychom se všichni společně pobavili nejenom fotbalem.

Přeji vám všem, ať se zde setkáváme ve zdraví ještě hodně dlouho a aby nás fotbal stále stejně bavil!

Jiří Jurčák, předseda FK Lužkovice - Želechovice

FK Lužkovice-Želechovice

Dne 26.1.2013 se uskutečnila valná hromada fotbalového klubu FK Lužkovice. Na této valné hromadě byl přítomnými členy jednomyslně zvolen nový název klubu FK Lužkovice-Želechovice. Většinovým počtem hlasů byl zvolen pro další období výkonný výbor ve složení:

Jiří Jurčák	předseda
Zdeněk Mařík	místopředseda
Miroslav Albert	tajemník
Michal Šuba	hospodář
Radim Masařík	kulturní pracovník
Martin Albert	vedoucí areálu
Jarda Kaláč	právní poradce
Josef Kaška	vedoucí I.mužstva
Zdeněk Richter	vedoucí II.mužstva
Zdeněk Marčík	vedoucí mládeže
Kamil Elšík	člen výboru
Radek Špendlík	člen výboru
Vilém Talaš	člen výboru
Ota Ronza	člen výboru
Zdeněk Kovařík	člen výboru